Кожна мить, прожита мною.

1.1: Згадати ж кожну прожиту мною мить

1.2: подекуди я хочу вкрай.

2.1: Роки то бу ли-

2.2: і ті пройшли вже.

3.1: Тьмяні зорі в небі синім

3.2: знов повертають почуття.

4.1: Як добре в мить відлюдництва -

4.2: бо ж істини є мить та.

Вірш написаний учора, у ніч на сьоме жовтня.

Не забуту, клянуся, як зрадив колись я себе несвідомо…

Не забуту, клянуся, як зрадив колись я себе несвідомо.

Тоді ж бо я був вже на вірній дорозі,

дорозі до істини, на спасіння дорозі я був...

Нажаль проте я повернув не туди, ведений поспіхом й ведений безроздумством був я тоді.

Півтора роки були всього тільки миттю, а проте, ах, проте...

Я звертаюсь з молінням до себе, нема бо в мене ні бога ні провидіння, нема бо до кого звертатися ще.

Я звертаюсь з молінням до себе: "Спаси, відроди й відмежуй ти мене!"

Життя те, за яким моя туга

Де ж ти, далеке те віддалене життя?
Життя те, за яким моя туга.
Чого ж бо я це?...
Я ж по-правді знаю де.

Воно за дурманом всіх страстей,
за безладдям, що є навколо,
за обов'язком моїм,
й за бентеженням моїм.
Воно приховане за всім.

А можливо це примара,
А можливо явний сон.
Бути може, шлях одвічний,
Шлях до того, бути чого не було.
Бути може, туга одвічною є та...